Alter Rebbe Likkutei Torah Parshas Bamidbar/ Shavous וְיָדַבֵּר אֱלֹקִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶה לַאמֹר אָנֹכִי כו

(11)	
And Elokim spoke all these words, saying: "I am" etc. To	
understand—what is [the meaning of] "all these words"? It should have said simply, "And Elokim spoke: 'I am' etc." But behold, the explanation of the word "these" ("הָאֵלָה") is that it denotes something visible and revealed—in a state of "Hisgalus" (revelation).	וַיְדַבֵּר* אֱלֹקִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶה לֵאמֹר אָנֹכִי כו'. לְהָבִין מַהוּ "אַת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶה", וְהָוָה לֵיה לְמִימַר "וַיִּדַבֵּר אֱלֹקִים אָנֹכִי כו'", אֶלֶּא הִנֵּה בֵּיאוּר מִלַּת "הָאֵלֶה" הוּא הוֹרָאָה עַל דָּבָר הַנִּרְאָה וְנִגְלֶה בְּאִתְגַלְיָא
And therefore, Mishneh Torah (Devarim) begins with "הַּלְּכִרִים מְּלֶּהְיֹם" ("These are the words"), because those are the things that Moshe spoke to all of Israel in revealed form. But not so in the earlier books [of the Torah] where it is said "And Hashem spoke to Moshe," and regarding Moshe it is written, "And he heard the Voice speaking to him"—meaning only Moshe heard, and all of Israel did not hear.	ְּלָכֵן מִשְׁנֵה תּוֹרָה מַתְחִיל "אֵלֶּה הַדְּבָרִים", כִּי הֵם הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דְּבֵּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאִתְגַלְיָא, מַה שָׁאֵין כֵּן בַּסְּכָּרִים הָרָאשׁוֹנִים נָאֲמַר "וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה", וְכָּתוּב בְּמֹשֶׁה "וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו", מֹשֶׁה לְבַדּוֹ שָׁמַע וְכָל יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ
Therefore Mishneh Torah is called a "Mishneh Lamelech" (viceroy), because it is not on the same level as the original Torah—regarding which it is said "And Hashem spoke to Moshe" in a concealed manner. But [Mishneh Torah] is a revelation of the Torah which Moshe spoke to all of Israel.	ְּוְלָכֵן נִקְרָא "מִשְׁנֵה תּוֹרָה" מִלְשׁוֹן "מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךּ", שָׁאֵינָה בִּבְחִינַת הַתּוֹרָה עַצְמָה שֶׁנָּאֲמַר בָּהּ "וַיְדַבֵּר ה' אֶל משֶׁה" בִּבְחִינַת הֶעְלֵם, אֶלָּא הִיא גִּילוּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר דָּבֵּר משֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל.
And so too the Oral Torah (Torah SheB'al Peh) is in a state of revelation—it is the unfolding and explanation of the commandments which are concealed in the Written Torah (Torah SheBichtav). And upon all of this, it says "all these words"—meaning all aspects of revelation, both the Oral Torah and Mishneh Torah, are included in the Ten Commandments.	ְּוֶכֵן תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה הִיא בִּבְחִינַת אִתְגַלְיָא, שֶׁהִיא גִּילוּי הַתּוֹשְׁב"כ, שֶׁהַתּוֹשְׁב"ע הִיא דֶּרֶךְ פֵּרוּשׁ וּבֵיאוּר הַמִּצְוֹוֹת שֶׁהֵן בְּהֶעְלֵם בַּתּוֹשְׁב"כ, וְעַל כַּלֶּם הוּא אוֹמֵר .""אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
That is, all levels of revelation—both the Oral Torah and Mishneh Torah—are all included in the Ten Commandments. (See the Gemara Chagigah 3b regarding "Given from One Shepherd," for it is written: "And Elokim spoke all these words," and likewise in Midrash Rabbah Naso chapter 14; also see Rabbah Ki Tisa beginning of chapter 47, Yisro end of chapter 28; Zohar II, Terumah 135a; and also in Rabbah Behar end of	דְהַיְינוּ כָּל בְּחִינַת אָתְגַלְיָא – בֵּין תּוֹשְׁב"ע וּבֵין מִשְׁנֵה תּוֹרָה – הַכֹּל נִכְלָל בַּעֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת. (ע' בְּגְמָרָא פ"ק דְּחַגִּיגָה דַּף ג' ע"ב גַּבֵּי "נִתְנוּ מֵרוֹעָה אֶחָד", דְּכְתִיב "וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים", וְכֵן הוּא גַּם כֵּן בְּרַבָּה נָשֹׂא פֵּי"ד, וְעַיֵּן עוֹד כַּזָּה בְּרַבָּה כִּי תִשָּׂא רֵישׁ פ' מ"ז, יִתְרוֹ סו"פ כ"ח, זֹהַר ח"ב תְּרוּמָה קל"ה סַע"א, וְעַיֵּן עוֹד מֵעִנְיָן "וַיְדַבֵּר" בְּרַבָּה בְּהַר סו"פ ל"ג, נָשׂא פּי"א

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

chapter 33; Naso ch. 11 at the beginning and end; and Koheles Rabbah on "To every time").	בְּתְחִלֵּת הַפָּרָשָׁה וּבָסוֹפָה, בְּקֹהֶלֶת רַבָּה בַּפָּסוּק "לְכָל ("זְמָן
And all of it—"And Elokim spoke [it] at Sinai"—for the Light of the Infinite (Ohr Ein Sof), blessed be He, contracted itself into the name Elokim, the attribute of contraction, in all of "these words." For we heard [the Torah] directly from the Almighty. (See Zohar II p. 86a, 25b; III 133a; II 206a).	ְּוְכוּלֶּם "וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים בְּסִינַי", שֶׁנִּצְטַמְצֵם אוֹר אֵין סוֹף בָּרוּדְ הוּא בִּבְחִינַת "אֱלֹקִים" – מִדַּת הַצִּמְצוּם – בְּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה", כִּי מִפִּי הַגְּבוּרָה שְׁמָעְנוּם. (ע' זֹהַר ת"ב פ"ו א', כ"ה ב', ח"ג קל"ג א', ח"ב דר"ו סַע"א.
And behold, the entire giving of the Torah to Israel was with noise, voices, and thunder. And seemingly, the Ten Commandments are simple things: "Do not murder," "Do not commit adultery," etc.	ְוְהַבֵּה כְּלֶל נְתִינַת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל הָיָה בְּרַעַשׁ וּבְקוֹלוֹת וּבְרָקִים, וּלְכָאוֹרָה עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת הֵם דְּבָרִים פְּשׁוּטִים: .'''לֹא תִרְצָח'', ''לֹא תִנְאָף'', כו
Rather, the matter is: the ultimate purpose of the giving of the Torah was in order that there be a revelation of the Light of the Infinite , blessed be He , literally—who, as His name implies, has no end, etc.—clothed within the Torah, which is His wisdom, and He and His wisdom are one. For He is the Knowledge, He is the Knower, etc.—so that this revelation would be downward , in physical matters specifically .	אֶלָּא הָעִנְיֶן הוּא כִּי תַּכְלִית נְתִינַת הַתּוֹרָה כְּדֵי לִהְיוֹת גִּילוּי אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְּ־הוּא מַמְּשׁ, שֶׁכִּשְׁמוֹ כֵּן הוּא אֵין לוֹ סוֹף כו', הַמְּלוּבָּשׁ בַּתּוֹרָה שָׁהִיא חָכְמָתוֹ יִתְבָּרַדְּ, וְהוּא וְחָכְמָתוֹ אֶחָד, כִּי הוּא הַמַּדְע וְהוּא הַיּוֹדֵעַ כו', לְהִיוֹת גִּילוּי זָה לְמַטָּה בִּדְבָרִים גַּשְׁמִיִים דַּוְקָא
And this is [the meaning of] "And Elokim spoke all these words"—in order to say: "I am Hashem your Elokim", meaning that "I" refers to His very Essence and Being, literally, in a revealed state, until [such that] it is called "your G-d". (See also about the phrase "And He spoke to say" in Midrash Rabbah, Ki Tisa, beginning of chapter 40).	ן ֶהוּ "וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה", כְּדֵי לֵאמֹר "אָנֹכִי ה' אֱלֹקִיךּ", דְּהַיִינוּ לִהְיוֹת "אָנֹכִי" הוּא מַהוּתוֹ וְעַצְמוּתוֹ יִתְבָּרַךְ מַמָּשׁ בִּבְחִינַת גִּילוּי, עַד שֶׁיֵּקָרֵא "אֱלֹקִיךָּ". (וְעֲיֵן מֵעִנְיַן "וַיְדַבֵּר כו' לֵאמֹר" בְּרַבָּה כִּי ('תִשָּׂא רֵישׁ פ' מ
However, in order to reach such a level and degree, one must first [observe] the Counting of the Omer —"Seven weeks shall you count for yourself, from the time the sickle is first put to the standing grain."	אֲבָל כְּדֵי לָבוֹא לִמְּעָלָה וּמַדְרֵגָה זוֹ, צָרִידְּ לִהְיוֹת תְּחִלֶּה סְפִירַת הָעֹמֶר: "שָׁבְעָה שָׁבוּעוֹת תִּסְפֹּר לָךְ, מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בּּקֶמָה.
And the matter is that "standing grain" (kammah) refers to the natural emotional traits of the animal soul, which are in the aspect of yesh (ego/self)—like standing grain that stands firm and upright in its fixed and enduring posture.	ְהָעַנְיָן: כִּי "קָמָה" הִיא הַמִּדוֹת הַטִּבְעִיּוֹת שֶׁמִּנֵּפֶשׁ הַבְּהֵמִית, שָׁהֵן בִּבְחִינַת יֵשׁ, כְּמוֹ "קָמָה" שָׁעוֹמֶדֶת עַל עָמְדָּה וְקִיּוּמָה וְנִצֶּבֶת בְּמַעֲמֵד קִיּוּם וְחָזָק.

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

וְכָדְ הַמִּדּוֹת הַטִּבְעִיּוֹת הֵן חֲזָקוֹת בַּגּוּף בְּטִבְעָן וּבְתוֹלְדוֹתָן, וְצָרִידְ לְהַכְנִיעָן וּלְהַשְׁפִּילָן בִּבְחִינַת אִתְכַּפְיָא וְאִתְהַפְּכָא, וּלְהָנִיף עֲלֵיהֶם חֶרְמֵשׁ לְהַכְרִיתָן וּלְכַלּוֹתָן, וּלְהַפְּכָן מַמָּשׁ לְאַיִן.
לָהְיוֹת ז' מִדּוֹת הַטִּבְעִיּוֹת שֶׁמְּנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית – "שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת מִסְפֹּר לָךְּ" – שֶׁתִּהָיֶינָ בְּטֵלוֹת וּנְכְלוֹלוֹת בְּמִדּוֹת עֶלְיוֹנוֹת: "לְךָּ ה' הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה כוֹ", שֶׁהֵן בְּטֵלִין "בְּאוֹר־אֵין־סוֹף מַמָּשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "לְךָּ ה' כוּ.
ת "וָכָל קוֹמָה לְפָנֶיךּ תִּשְׁתַּחֲנֶה" – פֵּירוּשׁ "קוֹמָה" בְּחִינַת "קָמָה" – "תִּשְׁתַּחֲנָה לְפָנֶיךּ" מַמָּשׁ. וְעַיֵּן בְּזֹהַר חֵלֶק ב' תְּצַנָה קפ"ג ע"א:
e יבֵיאוּר הַדָּבָר: הִנֵּה נוֹדַע מֵאָרָז"ל שֶׁנִּמְנוּ וְגָמְרוּ שֶׁתַּלְמוּד יָדוֹל מִמַּעֲשֶׂה, וְאָמְרוּ עַל פִּי "וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָהּ" (מִשְׁלֵי ח', י"א), וַאֲפָלוּ חֶפְצֵי שָׁמַיִם
נו (פ"ק דְּפַאָה) אִיתָא: "אֲפָלוּ לְדָבֶר אָחָד מִן בִּירוּשֵׁלְמִי (פ"ק דְּפַאָה) אִיתָא: "אֲפָלוּ לְדָבֶר אָחָד מִן הַתּוֹרָה אֵין כָּל הַמִּצְוֹת כְּדַאי כוֹ", וְקָרוֹב לָזֶה הוּא בְּרַבָּה תַ סו"פ ל"ה, וְעַיֵּן בְּסוֹף קֹהֶלֶת רַבָּה בַּפָּסוּק "וְיוֹתֵר "שֶׁהָיָה קֹהֶלֶת חָכָם
ָּאָלָא דְּבַגְּמָרָא (פ"ק דְּמוֹעֵד קָטָן דַּף ט' ע"ב) רַמּוּ קְרָאֵי אַהָּדֵי: כְּתִיב "וְכָל חָפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָהּ" – אֲפִלּוּ חָפְצֵי
1

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

And the resolution: Here it refers to a mitzvah that can be done by others, and there to one that cannot be done by others. But in any case, for a mitzvah that can be done by others, one interrupts it for Torah study—and even all the mitzvos are not worth as much as even a single word of Torah, as stated in the Yerushalmi.	וּמְשַׁנֵּי: כָּאן בְּמִצְוָה שֶׁאֶפְשָׁר לַצְשׂוֹתָהּ עַל יְדֵי אֲחֵרִים, וְכָאן בְּמִצְוָה שָׁאִי אָפְשָׁר כו'. וְעַל כָּל פָּנִים, מִצְוָה שֶׁאֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ עַל יְדֵי אֲחֵרִים – מְבַטְּלִין מִפְּנֵי תַּלְמוּד תוֹרָה, וַאֲפִלּוּ כָּל הַמִּצְוֹת אֵינָן כְּדַאי, אֲפִלּוּ לְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, כְּדֵאִיתָא בִּירוּשַׁלְמִי.
And seemingly this is not understood: Is not Torah study the engagement in the explanation and interpretation of the mitzvah, how it is to be performed? So why is the power and value of one who studies the mitzvah greater than the mitzvah itself—such that we cancel doing a mitzvah (that can be done by others), like separating terumah, for example, which can be done via a messenger—so that he may have time to study the laws of terumah, engaging in its explanation and meaning, while the mitzvah is done by others?	ְלְכָאוֹרָה אֵינוֹ מוּבָן: הַלֹּא תַּלְמוּד תּוֹרָה הוּא הָעֵסֶק בְּפֵירוּשׁ וּבֵיאוּר הַמִּצְוָה בֵּיצַד תִּהְיֶה עֲשִׂיָּתָה, וּמֵדוּעַ יִגְדַּל כֹּחַ וּמַצְלַת הָעוֹסֵק בְּפֵירוּשׁ וּבֵיאוּר הַמִּצְוָה יֹתֵר מִמַּעֲשֹׁה הַמִּצְוָה עַצְמָה, לִהְיוֹת מְבַטְּלִין מִצְוָה שֶׁאֶפְשָׁר לַעֲשׁוֹתָה עַל יְדֵי אֲחֵרִים – כְּגוֹן הַפְּרָשַׁת תְּרוּמָה עַל דֶּרָךְ מָשֶׁל – שֶׁאֶפְשָׁר עַל יְדֵי שָׁלִיחַ, בִּשְׁבִיל עֵסֶק הַתּוֹרָה – שֶׁיֶּהְיֶה לוֹ פְּנַאי לַעֲסוֹק בְּהַלְכוֹת תְּרוּמָה, וְיְהִיֵּה הוּא עוֹסֵק בְּפֵירוּשׁ וּבֵיאוּר הַמִּצְוָה, וְהַמִּצְוָה תֵּעָשֶׂה עַל יְדֵי אֲחֵרִים
But the explanation is as our Sages said: "If there is no wisdom, there is no fear [of Heaven]; and if there is no fear, there is no wisdom." And we must understand how this sequence is to be begun.	אֲבָל הָעִנְיָן הוּא כְּמַאֲמַר אֲרָז"ל: "אָם אֵין חָכְמָה – אֵין יִרְאָה, אָם אֵין יִרְאָה – אֵין חָכְמָה". וְצָרִידְּ לְהָבִין אֵידְּ לְהַתְחִיל.
And this idea will be understood by first explaining: Behold, it is known that in the vitality and light of the Ein Sof , which animates and brings into being all the worlds, from the highest of levels, etc.—there are two modes :	ןיוּבַן עִנְיָן זֶה בְּהַקְדֵּם לְבָאֵר: כִּי הִנֵּה נוֹדַע שֶׁבַּחַיוּת וְאוֹר אֵין־סוֹף הַמְחַיֶּה וּמְהַנֶּה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת מֵרֵאשׁ כָּל דַּרְגִּין כו' – יֵשׁ שְׁתֵּי בְּחִינוֹת:
The first is the mode of "Memale Kol Almin"—where the vitality is enclosed and fills the worlds themselves—through many chains of descent, in the manner of cause and effect, many contractions, and the descent of levels from one level to the next.	הָא' הוּא בְּחִינַת "מְמַלֵּא כָּל עָלְמִין", לִהְיוֹת הַחַיּוּת מְלוּבָּשׁ וּמְמֵלֶּא תּוֹדְ עָלְמִין מֵמֶשׁ – עַל־יְדֵי רִיבּוּי הָשְׁתַּלְשָׁלוּת בְּדֶרֶךְ עִלָּה וְעָלוּל, וְצִמְצוּמִים רַבִּים, וִירִידַת הַמַּדְרֵגוֹת מִמַּדְרֵגָה לְמַדְרֵגָה
"And from my flesh I behold" (Iyov 19:26)—[this is] like the enclothing of intellect within emotions, and emotions within thought, and thought within speech—descending and chaining level after level, until it becomes thought , speech , and action , and the four senses: sight , hearing , etc.	וּמִבְּשָׂרִי אֶחֶזֶה – כְּמוֹ הִתְלַבְּשׁוּת הַשֵּׂכֶל בַּמִּדוֹת, וּמִדוֹת בַּמַּחֲשָׁבָה, וּמַחֲשָׁבָה בַּדִּבּוּר – שֶׁיוֹרֵד וּמִשְׁתַּלְשֵׁל מַדְרֵגָה אַחַר מַדְרֵגָה, עַד שָׁנַּעֲשָׂה מַחֲשָׁבָה דִּבּוּר וּמַעֲשֶׂה, וְד' הוּשִׁים: רְאִיָּה, שָׁמִיעָה כו'.

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

And the vitality that rests in the brain and heart , and from the heart spreads to all the limbs, which receive [the vitality] according to their composition and nature—such that one is a head and another a foot, etc.	ְוְהַחַיּוּת הַשׁוֹרֶה בַּמוֹחַ וָלֵב, וּמְן הַלֵּב מְתְפַּשֵּׁט לְכָל הָאֵיבָרִים – שֶׁמְּקַבְּּלִים לְפִּי מִזְגָם וְתְכוּנָתָם, לְהִיוֹת זֶה רֹאשׁ וְזָה רֶגֶל כו'.
And all of this is the path and order of the hishtalshelus (progressive unfolding)—that the power and vitality of the soul spreads and fills the entire body, so that the bodily limbs are filled with power and life that flows to them—each receiving according to its composition and nature.	ְוְכָל זֶה הוּא דֶּרֶךְ וְסַדֶּר הַהִּשְׁתַּלְשְׁלוּת: לִהְיוֹת מִתְפַּשֵׁט כֹּחַ הַנָּפֶשׁ וְחַיּוּתוֹ מְמֵלָּא בְּכָל הַגּוּף, שֻׁיִּהְיוּ אֵיבְרֵי הַגּוּף מְמֵלָּאִים מִכֹּחַ וְחַיּוּת הַנִּמְשָׁךְ אֲלֵיהֶם, וּמְקַבְּּלִים כָּל אֶחָד לְפִי מִזְגוֹ וּתְכוּנָתוֹ
And this is only in the aspect of the spreading of the powers of the soul, because the soul itself does not have division into many specific powers. Rather, all the powers are unified and integrated [in it], and they are not classified under the name of specific or distinct powers at all.	וְאֵין זֶה אֶלֶּא בִּבְחִינַת הָתְפַּשְּׁטוּת כֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ, כִּי הַנֶּפֶשׁ עַצְמָה אֵין לָה בְּחִינַת הִתְחַלְּקוּת לְכַמָּה כֹּחוֹת בְּרָטִים, אֶלָּא כָּל הַכֹּחוֹת כְּלוּלִים וּמִתְאַחַדִים, וְאֵינָם עוֹלִים בְּשֵׁם כֹּחַ פְּרָטִי כְּלָל
Nevertheless, those powers—and foremost among them, the power of wisdom and intellect , which spreads from the soul—are drawn from the very essence of the soul. That is why the soul is called a rational soul —based on the intellectual power that spreads from it, which is the head and root of all powers .	אֲבָל מִכֶּל מָקוֹם, הַכּּחוֹת הָהֵם וְרֵאשִׁיתָם כּּחַ הַחָּכְמָה וְהַשֵּׂכָל שָׁמִּתְפַּשֵּׁט מִן הַנָּפָשׁ – הוּא נִמְשָׁךְ מֵעַצְמוּת הַנָּפָשׁ עַצְמָה. שֶׁלָּכֵן נִקְרֵאת "נָפֶשׁ הַמַּשְׂכֶּלֶת", עַל שֵׁם כֹּחַ הַשֵּׂכָל שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט מִמֶּנָה, שֶׁהוּא רֹאשׁ וְעִיקֶּר לְכָל הַכּּחוֹת כֵּלָם
For although the soul does not contain any revealed, distinct intellectual faculty on its own, nevertheless, since the power of intellect that emerges from the soul, even before it emerges , was already included within the soul—just that it was hidden within it—therefore, its emergence is a revelation from the essence of the soul.	שֶׁעִם הֱיוֹת שֶׁאֵין בַּנֶּפֶשׁ גִּילוּי כֹּחַ הַשֵּׁכֶל פְּרָטִי מְיֻחָד בִּפְנֵי עַצְמוֹ – מִכָּל מָקוֹם, מֵאַחַר שֶׁהִתְפַּשְׁטוּת כֹּחַ הַשֵּׂכֶל הַמְתְפַּשֵּׁט מִן הַנָּכֶשׁ – גַּם לֹדֶם הִתְפַּשְׁטוּתוֹ הָיָה כָּלוּל בַּנָּכֶשׁ, אֶלָּא שֶׁהָיָה בַּנֶּכֶשׁ בְּהֶעְלֵם – וְהַהִתְפַּשְׁטוּת הִיא שִׁיָּצָא מִן הַהֶּעְלֵם אֶל הַגִּילוּי – הָרֵי הִיא מֵעַצְמוּת הַנָּכֶשׁ.
And therefore, even after the extension [of the soul] in a revealed state, as a distinct intellectual faculty of its own, it nevertheless remains unified with the soul itself , to the extent that the soul is called by its name: "the rational soul" (nefesh hamaskelet).	וְלָבֵן גַּם אַחַר הַהּתְפַּשְּׁטוּת בִּבְחִינַת גִּילוּי כֹּחַ שֵּׁכֶל פְּרָטִי בִּפְנֵי עַצְמוֹ – הַרֵי הוּא מִתְאַחֵד עִם הַנָּפֶשׁ מַמָּשׁ, עַד שָׁנָּקְרֵאת הַנָּפָשׁ עַל שְׁמוֹ: "נָפָשׁ הַמַּשְׂכֶּלֶת".
And so, all of this analogy corresponds to the concept of the Hishtalshelus (progressive chain) —the descent of vitality from the Infinite Light, blessed be He, to give life to all the worlds, in the mode of "memale kol almin" (filling all worlds).	ְוְכָכָה כְּכָל הַמָּשֶׁל הַזֶּה – הוּא עִנְיַן בְּחִינַת הִשְׁתַּלְשְׁלוּת הַחַיּוּת מֵאוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְ־הוּא – לְהַחַיוֹת כָּל הָעוֹלְמוֹת "– בִּבְחִינַת "מְמַלֵּא כָל עָלְמִין.

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

For behold, it is written: "You alone are Hashem; You made the heavens and the heavens of heavens"—meaning "alone", that He alone, blessed be He, is singular and unique, not with any known aspect of justice, etc., and not at all like any of those attributes. And yet, You made the heavens, etc.—meaning:	פִּי הָנֵּה פְּתִיב: "אַתָּה הוּא ה' לְבַדֶּדְּ, אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמֵיִם שְׁמֵי הַשָּׁמִיִם" – פֵּירוּשׁ "לְבַדֶּדְ", שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יִתְבָּרַדְ – יָחִיד וּמְיָחָד – דְּלָאו דְאִית לֵיה צֶדֶק יְדִיעָא כו', וְלָאו מִכָּל אִינוּן מִדּוֹת אִיהוּ כְּלָל. וְאַף־עַל־פִּי־כֵן, "אַתָּה יִעָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמִיִם כו'" – דְּהַיִינוּ
[This means] the expansion of the greatness of the Infinite, blessed be He—upward without end, and downward without limit. Yet all of this is only in a mode of expansion—in the form of a mere ray and illumination, as in the verse: "Your kingdom is a kingdom of all worlds."	הָתְפַּשְּׁטוּת גְּדוּלַת אוֹר־אֵין־סוֹף בָּרוּדְּ־הוּא – לְמַעְלָה עַד אֵין קֵץ, וּלְמַטָּה עַד אֵין תַּכְלִית. וְאֵין זֶה אֶלָּא בִּבְחִינַת הָתְפַּשְׁטוּת בִּלְבַד – בִּבְחִינַת הָאָרָה וְזִיו – כִּי "מַלְכוּתְדְּ "מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים.
And this is only the aspect of a name , as it is stated: "And we will mention Your name "—that is, like a person's name, by which he is called, and he responds and turns toward the one who calls him.	ןאֵין זֶה אֶלֶּא בָּבְחִינַת שֵׁם, כְּמַאֲמֶר: "וְנַזְכִּיר שָׁמְדִּ" – דְּהַיִּינוּ: כְּמוֹ שֵׁם הָאָדָם שֶׁקוֹרְאִים לוֹ בִשְׁמוֹ, וְהוּא עוֹנֶה וּפוֹנֶה אֶל הַקּוֹרֵא אוֹתוֹ.
And so it is written: "And Hashem turned to Hevel and to his offering"—that He turns and extends vitality from Himself to the created beings. And He is the Sole One , the Living One of all worlds , the King —meaning that He Himself, blessed be He, is singular and unique alone; but the life and sustenance of the worlds is from the aspect of King , etc.	ְּוְכָּהְ כְּתִיב: "וַיִּשַׁע ה' אֶל הֶבֶל וְאֶל מִנְחָתוֹ" – שֶׁפּוֹנֶה וְנִמְשָׁךְ מִמֶּנּוּ חֵיּוּת אֶל הַבְּרוּאִים. וְהוּא "יָחִיד", "חֵי הָעוֹלָמִים", "מֶלֶךְ" – פֵּירוּש: שֶׁהוּא עַצְמוֹ יִתְבָּרַךְ יָחִיד וּמְיֻחָד לְבַדּוֹ, רַק "חֵי הָעוֹלָמִים" – דְּהַיִינוּ: חֵיּוּת וְקִיּוּם הָעוֹלָמוֹת הוּא מִבְּחִינַת "מֶלֶךְ" כו'.
And behold, this drawing and expansion [of Divine energy] occurs in the order of levels , descending from level to level. For in the World of Atzilus, " He and His life-forces are one "—that is, the Light of the Infinite, blessed be He, is completely united there, as in the analogy above of the unity of the rational soul with the intellect that spreads from it , as mentioned before.	וְהָנֵּה, הַמְשָׁכָה וְהָתְפַּשְּׁטוּת זוֹ – הִיא כְּסֵדֶר הַמַּדְרֵגוֹת, מִמַּדְרֵגָה לְמַדְרַגָה. כִּי בְּעוֹלֵם הָאֲצִילוּת: "אִיהוּ וְחֵיּוֹהִי חַד" – שֶׁאוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּף־הוּא מְיָחָד שָׁם בְּיִחוּד גָּמוּר, כְּמוֹ עַדְמוֹ שֶׁל הָתְאַחֲדוּת "נָפֶשׁ הַמַּשְׂכֶּלֶת" עִם כֹּחַ הַשֵּׂכֶל הַמִּתְפַּשֵּׁט מִמֶּנָּה – כַּנַּ"ל.
(For Atzilus is the level of Chochmah , regarding which it is said: " You made them all with wisdom ," and as explained in Eitz Chayim, Shaar Mem-Zayin, chapter 3.)	פִּי "אֲצִילוּת" הוּא בְּחִינַת "חָכְמָה", שֶׁעָלֶיהָ נָאֱמַר:) "כֵּלֶם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ", וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּעֵץ חַיִּים שֵׁעַר מ"ז ('פֶּרֶק ג.
And about this it is said: "Great is Hashem and exceedingly praised, and His greatness is unsearchable; His understanding is without number." Then, in the world of the seraphim: "Thousands of thousands and myriads of myriads" And yet, "Is there a number to His legions," etc.	וטל זה ואמר: "גדול ה' נמהלל מאד נלגדלחו איו חסר:

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

And from there, the separation becomes greater—where He	
begins to count a number for the stars, as it is written: "He	וּמִשֶּׁם יִפָּרֵד יוֹתֵר – לְהְיוֹת מוֹנֶה מִסְפֶּר לַכּוֹכָבִים, ."וּכִתִיב: "הַמּוֹצִיא בִמְסְפָּר צָבַאַם
brings forth their host by number."	. וּלְוֹיָ בַ. תַּמּוּבָ א דְּלִיּטְפָּוּ בְּבָּעָם
"He brings forth" (hamotzi) means bringing from private domain to public domain—for the private domain is the World of Atzilus, where "He and His life-forces are one," and from there, it separates into a multitude of degrees, world after world, becoming a public domain—"Mountains of separation	הַמּוֹצִיא" – לָשׁוֹן: הַמּוֹצִיא מֵרְשׁוּת הַיָּחִיד לְרְשׁוּת" הָרַבִּים. כִּי "רְשׁוּת הַיָּחִיד" הוּא עוֹלַם הָאֲצִילוּת – "אִיהוּ וְחַיּוֹהִי חַד" – וִּמִשָּׁם יִפָּרֵד בְּרִיבּוּי הִתְחַלְּקוּת הַמַּדְרֵגוֹת – מֵעוֹלָם עַד עוֹלָם – לִהְיוֹת בְּחִינַת "רְשׁוּת הָרַבִּים", .""טוּרִין דְּפֵרוּדָא
(turin d'piruda)."	. بازاتاران
And nevertheless, "From the abundance of might and strength,	
not one is missing"—meaning, none is missing the quality of bittul (self-nullification). This is the general principle in all the side of holiness: that even in the lowest levels, there is still an extension of bittul of the self, in each world according to its level.	וּמִכָּל מָקוֹם: "מֵרֹב אוֹנִים וְאָמִיץ כֹּחַ – אִישׁ לֹא נֶעְדָּר" – פֵּירוּשׁ: שֶׁלֹא נֶעְדָּר מִבְּחִינַת בִּטוּל. וְזֶהוּ כְּלָל בְּכָל סָטָרָא דְּקְדֵשָׁה – וַאֲפָלוּ בְּמַדְרֵגוֹת תַּחְתּוֹנוֹת – נִמְשָׁךְּ בְּחִינַת בִּטוּל הַיֵּשׁ בְּכָל עוֹלָם לְפִי מַדְרֵגָתוֹ
And all of this is the first category, which is the mode of "memale kol almin", following the structure of the chain of descending levels.	ְרָכָל זֶה – הוּא הַבְּחִינָה הָרָאשׁוֹנָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת "מְמַלֵּא כָל עָלְמִין" – כְּסֵדֶר הִשְׁתַּלְשְׁלוּת הַמַּדְרֵגוֹת.
(λ)	
3. But the second category is the aspect of "Sovev Kol Almin"—that is, that He surrounds and encompasses all the worlds equally, with an equalizing and leveling [light], etc.	אֲבָל הַבְּחִינָה הַבֵּית – הִיא בְּחִינַת"סוֹבֵב כָּל עַלְמִין", דְהַיִינוּ: שֶׁסוֹבֵב וּמַקִּיף כָּלְהוֹ עַלְמִין בְּהִשְׁוָאָה אַחַת – הַשָּׁנָה וּמְשַׁנָּה כו:
And this transmission is in a mode of makif (encompassing), and hidden only, and it does not come to be revealed inwardly in the mind and heart of man—for no thought can grasp Him at all .	ְהַמְשָׁכָה זוֹ – הִיא בִּבְחִינַת מֵקּיף וְהָעְלֵם בִּלְבַד, וְאֵינָה בָּאָה לִידֵי גִּילּוִי פְּנִימִי בַּמוֹחַ וָלֵב הָאָדָם, דְּלֵית מַחְשָׁבָה הָפִיסָא בֵיה כְּלָל.
For this transmission is from the Essence of the Infinite Light , blessed be He, which is beyond the realm of worlds: " I, Hashem , have not changed," "There is none to compare to You," and like a drop compared to the ocean	– כִּי הַמְשָׁכָה זוֹ הִיא מֵעַצְמוּת אוֹר אֵין־סוֹף בֶּרוּדְּ־הוּא שֶׁלְמַעְלָה מָגֶּדֶר עָלְמִין: "וַאֲנִי ה' לֹא שָׁנִיתִי", "וְאֵין ערוּדְ אֵלֶידְ", וּכְטָפָּה מַיִם [מָן] הָאוֹקְיָנוֹס כו'.
And no created being —which is newly made from nothing into something— has the power to contain the revelation of this light, lest it be nullified out of existence entirely.	– וְאֵין כֹּחַ בְּשׁוּם נִבְרָא – שֶׁהוּא מְחוּדָשׁ מֵאַיִן לְיֵשׁ לְהָכִיל גִּילוּי אוֹר זֶה, שֶׁלֹא יִתְבַּטֵל בְּמְצִיאוּת מַמָּשׁ.

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

However, our Sages of blessed memory said: "Even though he does not see, his mazal sees." Regarding Daniel and the men who were with him, as it is written: "And I, alone, saw the vision, and the men who were with me did not see—but a great fear fell upon them."	ַרַק מִכָּל מָקוֹם – אָמְרוּ רַזַ"ל: "דְּאַפִּילוּ דְאִיהוּ לָא חָזֵי – מַזְלֵיה חָזֵי", גַּבֵּי דָּנִיֵּאל וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ – דְּכְתִיב: "וָאֶרְאֶה אֲנִי לְבַדִּי אֶת הַמַּרְאָה, וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עִמִּי לֹא רָאוּ, אֲבָל חֲרָדָה גְדוֹלָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם.
And the Gemara asks: "Since they did not see—why were they afraid?" And it answers: "Because their mazal saw ."	ְאָמְרוּ בַּגְּמָרָא: מֵאַחַר דְּלָא חָזוּ – מֵאי טַעְמָא אִיבָּצֵית? מִשׁוּם דְּמַזְּלִיְיהוּ חָזוּ.
The meaning of mazal is from the word "yazil mayim midalyav"—"water shall flow from his pail"—which is a language of flowing transmission, and mazal is that which activates and draws this transmission.	פֵּירוּשׁ "מַזָּל" – מִלְּשׁוֹן "יָזָל מֵיִם מִדָּלְיָו" – שֶׁהוּא לְשׁוֹן הַמְשָׁכָה, וּמַזָּל הוּא הַמַּפְּעִיל וּמוֹשֵׁךְ הַמְשָׁכָה הַהִּיא.
That is, the higher soul—which is not enclosed within the body, for not the entire soul is enclosed, only a radiance and extension from it; but the entire essence of the soul hovers above him from above, and this is what is called mazal—from which the flow of influence is drawn down to the extension of the soul within the body.	ְהַיְנוּ: הַנְּשָׁמָה שֶׁלְמַעְלָה – שָׁאֵינָה מְלוּבֶּשֶׁת בַּגוּף, כִּי לֹא כָּל הַנְּשָׁמָה מְלוּבָּשֶׁת – רַק הָאָרָה וְהִתְפַּשְּׁטוּת מִמֶּנָּה, וְכָל עַצְמוּת הַנְּשָׁמָה חוֹפֶפֶת עָלָיו מִלְמַעְלָה – וְהִיא הַנִּקְרֵאת בְּשֵׁם "מַזָּל", שָׁמִּמֶּנָּה נִיזָּל הַשְׁפָעָה לְהִתְפַּשְׁטוּת הַנְּשָׁמָה הַמְּלוּבָּשֶׁת בַּגוּף.
And in the level of "their mazal saw," a great fear fell upon them—for Daniel, who saw the vision, which was grasped by his own intellect, did not fall into terror and fear.	וּבְבָחִינַת "מַוְּלַיִיהוּ דְּחָזוּ" – נָפְלָה עַלֵיהֶם חֲרֶדָה גְדוֹלָה. פִּי דָנִיֵּאל – שֶׁרָאָה אָת הַמַּרְאָה – שֶׁנִּתְפַּס בְּכֹחַ הַשְּׂנָתוֹ – לֹא נָפַל עָלָיו אֵימָה וָפַחַד.
But the men who were with him—since it was not within their capacity of comprehension to contain the vision—only through their mazal , which is above intellect , for comprehension is from the extension of the soul within the body , by its enclothement in the intellect—and their intellects were too small to contain the vision—therefore, a great fear fell upon them .	אֲבֶל הָאַנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ – מֵאַחַר שֶׁלֹּא הָיָה בִּכְחֹם שֶׁל הַשֶּׂגָה לְהָכִיל אֶת הַמַּרְאֶה – רַק בִּבְחִינַת "מַזְּלַיְיהוּ", שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִן הַהַשָּׁגָה – כִּי הַשָּׂגָה הִיא מִבְּחִינַת הִתְפַּשְּׁטוּת הַנָּפֶשׁ בְּגוּף הָאָדָם בְּהָתְלַבְּשׁוּתָה בְּמוֹחוֹ, וּמוֹחַ שִּׂכְלָם הָיָה קָטָן מִלְּהָכִיל אֶת הַמַּרְאֶה – לְכָךְ נָפְלָה עֵלֵיהֶם חֲרָדָה גִּדוֹלָה
And so it is regarding the revelation of the Infinite Light in the aspect of mazal , which is the soul above its enclosure in the body —since this revelation does not become enclosed and grasped in the intellect—therefore, awe and terror and great dread fall upon him.	ְּוְכָהְ הוּא בְּעִנְיַן גִּילוּי אוֹר אֵין־סוֹף – בִּבְחִינַת "מַזָּל", שֶׁהוּא הַנְּשֶׁמָה שֶׁלְמַעְלָה מֵהָתְלַבְּשׁוּת בַּגוּף – לְפִי שֶׁאֵין גִּילוּי זֶה בָּא לִידֵי הִתְלַבְּשׁוּת לִהְיוֹת נִתְפַּס וְנִקְלָט בְּמוֹחַ שִׂכְלוֹ – לְכָךְ תִּפּוֹל עָלָיו אֵימָה וָפַחַד וַחֲרָדָה גִּדוֹלָה.
(See also elsewhere, on the verse "Ha'azinu", regarding mazal being the level of ayin, which is above chochmah. And now this is understood, that the level of sovev can be revealed to the level of mazal.)	ְעַיֵּן מֵה שֶׁכָּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר עַל פָּסוּק "הַאֲזִינוּ", עִנְיַן) "מַזָּלֵיהּ" – שֶׁהוּא בְּחִינַת "אַיִן", שֶׁלְּמַעְלָה מֵהַחָּכְמָה – וְהַשְׁתָּא א"ש, דְּבְחִינַת "סוֹבֵב" יָכוֹל לְהָתְגַּלוֹת לְבְחִינַת (""מַזָּל").

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

And about such great awe, which is beyond intellectual	ן עַל יִרְאָה גְדוֹלָה כָּזוֹ – שֶׁהִיא לְמַעְלָה מֵהַשָּׂגָה בְּמוֹחַ
comprehension, existing only in the level of mazal, they said: "If	'שְׂכְלוֹ – רַק בִּבְחִינַת "מַזְּלִיִיהוּ" – אָמְרוּ: "אָם אֵין "
there is no wisdom, there is no awe."	אָין יִרְאָה".
As it is written: "And Hashem commanded us to do all these statutes, to fear" For to reach such revelation on the level of mazal, until fear and dread fall upon him, this comes through Torah study, for "Torah emerges from wisdom," and "Hashem with wisdom"—for the Infinite Light dwells and is revealed in chochmah, the power of mah—the attribute of bitul (self-nullification).	וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַיְצַוֵּנוּ ה' לַעֲשׁוֹת אֶת כָּל הַחָקִים הָאֵלֶּה – לְיִרְאָה כו'", שֶׁלְּהִיוֹת גִּילוּי זֶה בִּבְחִינַת "מַזְּלֵיְיהוּ" – עַד לְיִרְאָה כו'", שֶׁלְּהִיוֹת גִּילוּי זֶה בִּבְחִינַת "מַזְּלַיְיהוּ" – עַד שֶׁתִּפּוֹל עָלָיו אֵימָה וָפַחַד – הוּא עַל־יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה, דְּ"אֲוֹרַיְתָא מֵחָכְמָה נָפְקַת", וַה' בַּחָכְמָה כו' – שָׁאוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְ־הוּא שׁוֹרֶה וּמִתְגַלֶּה בַּחָכְמָה – כֹּחַ מ"ה – בִּחִינַת בִּטוּל
For the Infinite Light, blessed be He, only rests and reveals itself in that which is nullified , etc. (And see what is written on Parshas Va'eschanan, in the maamar beginning "Ve'ahavta Es"—see there.)	ועזאיו אור איובחות הרוהבהוא עזורה ומחוקה אקא המה ו
And this means: the Torah, which is His wisdom , literally—and He and His wisdom are one , for He is the Knowledge , He is the Knower , etc.	ְוֹהַיְנוּ – הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא חָכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ מַפְּשׁ, וְהוּא וְחָכְמָתוֹ אֶחָד – כִּי הוּא הַמַּדָּע, וְהוּא הַיּוֹדֵעַ כו'.
And the primary revelation of this above, in the source of Torah , which is Supernal Chochmah , is in the level of mazal , which drips and draws influence from this revelation into the Torah before us , as it is enclothed in physicality.	ְוִעַקַר גִּילוּי זֶה – לְמַעְלָה – בִּמְקוֹר הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת "חָכְמָה עִילָּאָה" – הִיא בִּבְחִינַת "מַזָּל", שֶׁמַזִּיל וּמוֹשֵׁךְ הַשְּׁפָעָה מִגִּילוּי זֶה – לְהִתְפַּשְּׁטוּת הַתּוֹרָה שֶׁלְּפָנֵינוּ – הַמְּלוּבָּשֶׁת בַּגַּשְׁמִיּוּת.
And behold, "Three knots are bound together: Israel, Torah" etc. And Israel are called "the soldiers of Torah", in the Zohar (beginning of Parshas Bamidbar 117b) on the verse "Count the heads of the Children of Israel," etc.—for the 600,000 letters of the Torah are the source and root of the 600,000 souls of Israel.	ְוֹהָנֵה: "תְּלֶת קִשְׁרִין מִתְקַשְּׁרָאן דָּא בְּדָא – יִשְׂרָאֵל, אוֹרַיִיתָא כו'", וְיִשְּׂרָאֵל נִקְרָאִים "חַיְלִין דְּאוֹרַיִיתָא", בַּזּהַר (רֵישׁ פַּרְשַׁת בְּמִדְבֵּר קי"ז ב') עַל פָּסוּק "שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" כו', כִּי שֵׁשׁ־רִיבּוֹא אוֹתִיוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה – הֵן שֹׁרֶשׁ וִמָקוֹר שֵׁשֹׁ־רִיבּוֹא נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל – כָּל אוֹת 'שֹׁרֶשׁ וּמָקוֹר נְשָׁמָה אַחַת כו.
And through engaging in Torah below, he arouses the root of his soul above, in the level of mazal, to draw a revelation of the Infinite Light, blessed be He, which is enclothed in Supernal Chochmah, the source of Torah—where the foundation of the soul is found, in the holy mountains.	וּבְעֵסֶק הַתּוֹרָה לְמַטָּה – תַּעֲרוֹר שֹׁרֶשׁ נִשְׁמָתוֹ לְמַעְלָה, בִּבְחִינַת "מַזָּל", לְהַמְשִׁיךּ גִּילּוּי אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְּ־הוּא – הַמְּלוּבָּשׁ בַּחָכְמָה עִילָּאָה, מְקוֹר הַתּוֹרָה – שֶׁשָּׁם יְסוֹדָה שֶׁל הַנְּשָׁמָה בְּהַרְרֵי לִדֶשׁ . שֶׁל הַנְּשָׁמָה בְּהַרְרֵי לִדֶּשׁ

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

So that this revelation is drawn into the level of mazal, the root of the soul above—and upon him shall fall awe and fear and great dread, from the revelation of the Infinite Light itself, blessed be He, in the level of "his mazal sees."	
(And see what is written on this in the discourse "V'zos HaMitzvah Asher Tzivah", and in the discourse "Ki Seitzei." Also, one can say further on this according to what is written in Parshas Beshalach, on the verse "And the people feared Hashem and believed in Hashem…")	ְוְעֵיֵן מֵה שֶׁכָּתוּב מָזֶּה בְּדִבְּרוּ הַמַּתְחִיל "וְזֹאת הַמִּצְוָה) אֲשֶׁר צִּנָּה", וּבְדִבְּרוּ "כִּי תֵצֵא". וְעוֹד יֵשׁ לוֹמֵר בָּעַנְיָן זָה – עַל־פִּי מַה שֶׁכָּתוּב בְּפָרֲשַׁת בְּשֵׁלַּח עַל פָּסוּק "וַיִּירְאוּ ("הָעָם אֶת ה' וַיַּאֲמִינוּ בַּה
There, it is explained that there are two Divine Names in the Thirteen Attributes of Mercy , and there is a pause between them . And the level of the Name Havayah , which brings about the chain of worlds , from that comes awe , for awe comes from revelation , as in the word " Hanora " (the awesome), with a vav added.	שֶׁיֵשׁ שְׁנֵי שֵׁמוֹת בִּי"ג מִדוֹת הָרַחֲמִים – וּפְסִיק טַעְמָא בֵּינַיְיהוּ. וּבְחִינַת שֵׁם הוי"ה – הַמְּהַנֶּה הִשְׁתַּלְשְׁלוּת הָעוֹלָמוֹת – מִמֶּנּוּ נִמְשָׁך הַיְרַאָה, שָׁהַיְרֵאָה הִיא עַל־יְדֵי גִּילוּי, כְּמוֹ "וְהַנּוֹרָא" בְּתוֹסֶפֶּת וָ"ו
But from the level of Havayah that is above the chain of worlds , Sovev Kol Almin , it says only "they believed" , but not that awe is drawn from there.	מַה שָׁאֵין כֵּן בִּבְחִינַת שֵׁם הוי"ה – שֶׁלְמַעְלָה מֵהִשְׁתַּלְשְׁלוּת – "סוֹבֵב כָּל עָלְמִין" – נָאֱמֵר רַק: ווַיַּאֲמִינוּ", אֲבָל לֹא שֻׁיָּמָשׁךְ מִשֶּׁם בְּחִינַת יִרְאָה.
And this was before the giving of the Torah. But at the giving of the Torah, it was: "And He commanded us to fear" — meaning that through this, revelation from Havayah of Sovev Kol Almin would also be drawn, such that there would be actual awe from it.	וְזֶה הָיָה קֹדֶם מַתַּן תּוֹרָה. אֲבֶל מַתַּן תּוֹרָה הּוּא: "וַיְצַוֵּנוּ כו' לְיִרְאָה כו'" – פֵּירוּשׁ: שֶׁעַל־יְדֵי זֶה – יִּמְשֵׁך גִּילּוּי שֵׁם הוי"ה "סוֹבֵב כָּל עָלְמִין" גַּם כֵּן – שֶׁיִהְיֶה מִזֶּה מַמְשׁ בָּחִינַת יִרְאָה.
And how is this? Through his mazal that sees, in the root of Torah, which is also from the level of supernal mazal, as is written in the Idra Rabba, Naso 134a, on the phrase: "All depends on mazal—even a Sefer Torah in the Heichal," etc.	ןאֵיךְ הוּא – זֶהוּ עַל־יִדֵי "מַזְּלַיָיהוּ דְּחָזֵי" – בְּשֹׁרָשׁ הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא גַּם כֵּן מִבְּחִינַת "מַזָּלָא עִילָאָה", כְּמוֹ שָׁכָּתוּב בְּאַדְרָא דְּנָשָׂא קל"ד ע"א – בְּפֵירוּשׁ: "הַכֹּל תָּלוּי "בַּמַזָּל – אֲפָלוּ סֵכֶּר תּוֹרָה בְּהֵיכָל כו
As mentioned above, that it drips and draws influence to the Torah that is before us, etc.	וּכְנִזְכַּר לְעֵיל – דְּהַיְנוּ: שֶׁמַּזִּיל וּמוֹשֵׁךְ הַשְׁפָעָה לַתּוֹרָה שֶׁלְפָנֵינוּ כו'.
Therefore, there are two types of awe : the first is lower awe , and the second is supernal awe —in the manner of "his mazal sees."	ְוָנְמְצָא: יֵשׁ שְׁתֵּי בְּחִינוֹת יִרְאָה – הָאַחַת: "יִרְאָה תַּתָּאָה", "וְהַבֵּית: "יִרְאָה עִילָּאָה", עַל דֶּרֶךּ "מַזְּלַיְיהוּ דְּחָזוּ".
And this is why we do not cancel Torah study for a mitzvah that can be done by others, because the purpose of Torah is: "And He commanded us to fear"	וְלָכֵן – אֵין מְבַסְּלִין תַּלְמוּד תּוֹרָה לְמִצְוָה שֶׁאֶפְשָׁר לַצְשֹתָה עַל־יְדֵי אֲחֵרִים – דְּכֵיוָן שֶׁתַּכְלִית הַתּוֹרָה הוּא: .''''וַיְצַוָּנוּ כו' לְיִרְאָה כו

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

And the primary revelation of supernal awe is through	_ הָתְגַּלוּת "יִרְאָה עִילְּאָה" – הוּא עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה
Torah—for "If there is no wisdom, there is no awe."	יי. אין יָרְאָה "אָם אֵין חָרֶמָה – אֵין יִרְאָה
(And see further regarding Torah study in the discourse "Ki Vayom HaZeh Yechaper", in Parshas Acharei, in the explanation of the verse: "And these words which I command you today" – see there.)	וְעַיֵּן עוֹד מֵעִנְיַן עֵסֶק הַתּוֹרָה – בְּדִבְּרוּ "כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה) יְכַפֵּר", בְּפָרָשַׁת אַחֲרֵי – בְּפֵירוּשׁ "וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה (אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךְּ הַיּוֹם כו'" – עַיֵּן שֶׁם
However, for a mitzvah that cannot be done by others, one does cancel Torah study—for if not, then "If there is no lower-level awe, there is no wisdom," etc., and when he nullifies a positive commandment, he is thereby casting off awe, etc.	אָבֶל לְמִצְוָה שֶׁאִי אֶפְשָׁר לַעֲשׁוֹתָהּ עַל יְדֵי אֲחֵרִים – מְבַּטְּלִין תַּלְמוּד תּוֹרָה. דְּאָלָּא כֵן – הֲרֵי "אָם אֵין יִרְאָה תַּתָּאָה – אֵין חָכְמָה" כו', וּכְשֶׁמְבַפֵּל הַמִּצְוַת עֲשֵׂה – הֲרֵי פוֹרֵק יִרְאָה כו'.
And the primary level of this supernal awe is stated in Remez at the beginning of Parshas Vayeishev and Parshas Acharei —that it is drawn from the Gevurah of Atik , for "awe" has the same gematria as gevurah —and it is enclothed in mocha setima'ah , from which the flow of mazal is drawn, which is the source of influence into the Torah before us, which emerges from Chochmah .	וְעִקַר יִרְאָה עִילָּאָה זוֹ – אִיתָא בְּהַרְמֵ"ז רֵישׁ פַּרְשַׁת וַיֵּשֶׁב וּפַרְשַׁת אַחֲרֵי – שֶׁהוּא נִמְשָׁךְ מִגְּבוּרָה דְּעַתִּיק – "יִרְאָה" גִּימַטְרָיָּא "גְּבוּרָה" – וְהוּא הַמְּלוּבָּשׁ בְּמוֹחָא סְתִימָאָה, שֶׁמִּשֶׁם הַמְשָׁכַת בְּחִינֵת מַזְּלָא, שֶׁהוּא מְקוֹר הַמֵּשְׁפִּיעַ לַתּוֹרָה שֶׁלְפָנֵינוּ – דְּ"מֵחָכְמָה נָפְקַת.
And see in Igeres HaKodesh that when a person studies Torah, his image above studies Torah—meaning the mazal of his soul is connected to the source of Torah, and through this is drawn the above-mentioned supernal awe.	ְעַיֵּן בְּאָגֶּרֶת הַקֹּדֶשׁ: כְּשֶׁהָאָדָם עוֹסֵק בַּתּוֹרָה – דְּיוּקְנוֹ עוֹסֵק לְמַעְלָה בַּתּוֹרָה – הַיְנוּ: הִתְקַשְׁרוּת "מַזְּלֵיה" שֶׁל הַנְּשָׁמָה בִּמְקוֹר הַתּוֹרָה – וְעַל יְדֵי זֶה – נִמְשֶׁכֶת "יִרְאָה .עִילָּאָה" הַבַּּ"ל
Another way to explain this matter is as follows, slightly differently: based on what is written about the root of service and the mitzvah of Torah study—that the soul itself is higher than chochmah, such that even chochmah, and all the more so the other levels of the soul—binah, daas, and the seven emotions—are merely vessels for the essence of the soul, which is higher than intellect.	עוֹד יֵשׁ לְבָאֵר עִנְיָן זֶה בָּאֹפֶן אַחֵר קְצָת – וְהוּא עַל־פִּי מַה שָׁכָּתוּב בִּעִנְיַן שֹׁרֶשׁ הָעֲבוֹדָה וּמִצְוַת תַּלְמוּד תּוֹרָה – וְהוּא: שֶׁהַנְּשָׁמָה עַצְמָה – הִיא לְמַעְלָה מֵהַחָּכְמָה, עַד שֶׁהַחָכְמָה – וְכָל שֶׁבֵּן שְׁאָר בְּחִינוֹת הַנָּפֶשׁ: בִּינָה, וְדַעַת, וְז' מִדּוֹת – הֵם רַק בְּחִינַת בֵּלִים לְעַצְמוּת הַנְּשָׁמָה – שָׁהִיא לְמַעְלָה מֵהַשֵּׁכֶל.
And likewise—and even more so, endlessly so—the Infinite Light, blessed be He, is infinitely above chochmah. Yet still, it rests and unites within chochmah, and since Torah emerges from chochmah, it contains a resting of the Infinite Light, which is higher than chochmah.	וְעַל דֶּרֶךְ זֶה – וְיוֹתֵר מָזֶּה לְאֵין קֵץ – שֶׁאוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְ־הוּא – הוּא לְמַעְלָה מַעְלָה מֵהַחָּכְמָה. אֶלֶּא שֶׁמִּכָּל מָקוֹם – שׁוֹרָה וּמִתְיַחֵד בַּחָכְמָה. וְאוֹרַיִיתָא מֵחָכְמָה נָפְּקַת – הֲרֵי יֵשׁ בָּה הַשְׁרָאַת אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְ־הוּא שֶׁלְמַעְלָה מַהַחָּכְמָה

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

וַיִדַבֶּר אֱלֹקִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֶלֵה לֵאמֹר אַנֹכִי כו

And through a person's **intellect attaching itself** to the chochmah ועַל יָדֵי הָתָקַשָּׁרוּת שֶׂכֶל הָאַדָם בַּחָכְמָה שֶׁבַּתּוֹרָה – עַל within Torah, this brings a **revelation of the Infinite Light** that is יִדֵי זָה – יִהָיֶה גַּם כֵּן גִּילוּי אוֹר אֵין־סוֹף שֶׁלְמַעְלָה beyond chochmah, which rests within the chochmah of Torah, מָהַחָכְמָה – שָהוּא שׁוֹרֶה בַּחָכְמָה שֶׁבַּתּוֹרֶה – יִהְיֶה גִּילוּי and from this, a revelation reaches also the soul's essence, which מְמֵבוּ לְבָחִינַת הַנִּשַׁמָה שֵׁלְמַעְלָה מֶהַחַכְמַה כו', שֵׁהַחַכְמַה is above chochmah—since chochmah unifies with the soul, even מָתְאַחֶדֶת עִם הַנְּשָׁמָה – אַף שֶׁהַנְשָׁמָה עַצְמָה הִיא לְמַעְלָה though the soul's essence is higher than chochmah, as stated .מהחכמה – כּנּ"ל above. וַלַכֵן עַל יָדֵי עַסָק הַתּוֹרַה – שָהוּא הָתִקַשָּׁרוּת שֶׂכֵל Therefore, through **Torah study**, which is the attachment of one's – הַאַדַם בָּחַכָמַתוֹ שֵׁל הַקַּדוֹשׁ־בַּרוּךְ־הוּא – עַל יִדֵי זָה intellect to **Hashem's wisdom**, even the **soul's essence** which is גַם עַצָמוּת הַנִּשָׁמָה שֶׁלְּמַעָלָה מֵהַחָכְמָה וְהַשֵּׁכֶל – תִּתְכַלֵּל above intellect becomes completely included in the Essence of מַמָּשׁ בְּעַצְמוּת אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְ־הוּא שֶׁלְמַעְלָה גַם the Infinite Light, which is even above supernal chochmah, etc. ַ'מֱהַחָּכְמָה עִילָּאָה כו' (And see this at length in the explanation of the verse "You shall וּכְמוֹ שֶׁכֵּתוֹב מְזֶּה בָּאָרִיכוּת – בָּבִיאוּר עַל פַּסוּק: "וָלֹא) not omit salt...") ("תַשָּׁבִּית מֱלַח") And this is [the meaning of] "If there is no wisdom, there is no ווָהוּ: "אָם אֵין חַכְמַה – אֵין יָרָאַה", דָּאִי אֶפְשַׁר לְהִיוֹת awe"—for this revelation in the mazal and in the soul's essence, גילוי זָה בַּ"מַזָּלַיִיהוּ" וְ"עַצְמוּת הַנִּשְׁמָה" – שֶׁמְמֶנוּ from which **supernal awe** is drawn, can only come through the נמשֶׁכֶת היָראה עילאה הנ"ל – אֱלֹא על־יִדי התַקשְׁרוֹת intellect's attachment to the wisdom of Torah, because שַׂכֵל הַאַדַם בָּחַכִמָה שֶׁבַּתּוֹרָה – מִשׁוּם דְּ"הוי'ה בַּחָכְמָה" "Havayah is in wisdom," and as explained above in the analogy "- וּכָנַ"ל – מִמְשַל קָרִיאַת שֵׁם: "נַפַשׁ הַמַשְׂכֵּלֵת of the naming of the rational soul. (7) 4. But in order to reach this level and degree—to draw the level of . אָבַל כָּדֵי לַבוֹא לְמָעַלַה וּמַדְרֵגַה זוֹ— לְהַמִשִׁיךְ בָּחַינַת Supernal Chochmah, the source of Torah, in which the Infinite חַכְמַה עִילַאַה, מִקוֹר הַתּוֹרֵה – שֶׁבַּה מִלוּבַשׁ אוֹר **Light**, blessed be He, is literally enclothed and fully unified with – אֵין־סוֹף בַּרוּך־הוּא מַמַשׁ, וּמִיָחֵדֵת עִמוֹ בִּיָחוּד גַּמוּר it—so that this revelation should descend **below**, into our לָהִיוֹת גִילוּי זָה לְמַטָּה בַּעָסֶק הַתּוֹרָה שֶׁלְפַנֵינוּ – engagement with the Torah as it appears to us in its physical הַמָּלוּבֵּשֶׁת בַּגַשְׁמִיוּת – בִּבָחִינַת יָרְאַה וַחַרַדָה גִּדוֹלָה – garments, in a mode of **awe and great dread**—regarding this, "עַל זָה אַמְרוּ: "אָם אֵין יָרָאַה – אֵין חַכְמַה they said: "If there is no awe, there is no wisdom." And this refers to lower-level awe, in the practical observance of וָהִיא בְּחִינַת יִרְאָה תַּתָּאָה – בִּקְיּוּם הַמִּצְוֹת מֵצַשִׂיּוֹת actual mitzvos. בָּפֹעַל מַמַּשׁ For behold, the mitzvos are the commandments of the **King**, and בִּי הָנֵה – הַמִּצְוֹת הֵן מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ, וּבְקִיּוּמַן מְקַיֵּים "שׁוֹם by fulfilling them, one fulfills "You shall surely place a king תַּשִּׁים עַלֵיךָ מֱלֶךְ", וִירָאַה זוֹ הִיא הַכְּנַאַה לְהַמְשִׁיךְ עַל **over you.**" And this awe is the **preparation** to draw down, ידָה גִילוּי אוֹר אֵין־סוֹף מַמֵּשׁ – הַמָּלוּבַשׁ בַּחַכְמַה עִילַאַה through it, the revelation of the **Infinite Light**, literally, which is - שֶׁעַל־יִדֵי עֲסֶק הַתּוֹרָה

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

enclothed in Supernal Chochmah , and is drawn down through	, w
Torah study.	
And this is the meaning of: "Sanctify us with Your mitzvos"	וְזֶהוּ: "קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָּ" תְּחָלֶּה, וְאַחַר־כָּךְ: "וְתֵן חֶלְקֵנוּ "
first, and then "Give us our portion in Your Torah."	יַּבְתוֹרָתֶדְ.
And the idea is that the phrase "Sanctify us" is in the language of	
kiddushin (betrothal), as it says: "And I will betroth you to Me	ן אַרוּסִין, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאַרַשְׂתִּיךּ לִי לְעוֹלָם" – וְהַיְנוּ
forever "—and this is through the mitzvos.	עַל־יְדֵי הַמִּצְוֹת.
Just like kiddushin is effected through placing a ring on the	שָׁכְמוֹ שֶׁהַקִּדוּשִׁין הֵם עַל־יְדֵי שֶׁנוֹתֵן הַטַּבַּעַת בְּאֶצְבַּע
bride's finger, which is a completely external act—yet through	הַכַּלָּה – שָׁהוּא בְּחִינַת חִיצוֹנִיוּת בִּלְבַד – וְעַל־יְדֵי זָה הִיא
this she becomes sanctified to him, and acquired for the act of	מְתַקַדֶּשֶׁת לוֹ וְנִקְנֵית לוֹ לְבִיאָה – שֶׁהִיא הַמְשָׁכָה פְּנִימִית
marital union, which is an internal drawing down—	_
So too, the mitzvos, though they are external garments for the	בָּךְ הַמִּצְוֹת – אַף שֶׁהֵן בְּחִינַת חִיצוֹנִיּוּת וּלְבוּשִׁים לַנֶּפֶשׁ
soul, nevertheless, through them and by them, is effected	– מִכָּל מָקוֹם, בָּהֶם וְעַל יְדֵיהֶם נַעֲשֶׂה בְּחִינַת קִדּוּשִׁין –
kiddushin—the acceptance of "You shall place a king over	לְהְיוֹת "שׁוֹם תָּשִׂים עָלֶיךּ מֶלֶךּ" בִּבְחִינַת חִיצוֹנִיוּת –
you" in an external manner—"You shall be holy to your God."	"וְהָיִיתֶם קְדשִׁים לֵאלֹקֵיכֶם" – וּבְזֶה: "וְתֵן חֶלְקֵנוּ
And then, "Give us our portion in Your Torah."	"בְּתוֹרֶתֶּדְ.
In Your Torah, specifically—that there be resting and revelation	בָּתוֹרַתְּדִּ" דַּיִיקָא – שֶׁתִּהָיֶה שׁוֹרָה וּמִתְגַלֶּה הַמְשָׁכַת"
of the flow of Supernal Chochmah in an inner manner, like true	חָכְמָה עִילָּאָה – בִּבְחִינַת פְּנִימִית – בִּבְחִינַת זִוּוֹג וִיחוּד
union and intimacy.	ַבַּמְשָׁע
And as our Sages said regarding the verse "And on the day of his	
wedding"—this refers to the Giving of the Torah, which is like a	וּכְמֵאֲמֵר רַזַ"ל עַל פָּסוּק: "וּבְיוֹם חֲתֻנָתוֹ" – זֶה מַתַּן
wedding itself.	. תּוֹרָה – שֶׁהִיא בְּחִינַת חֲחֻנָּתוֹ מַמְּשׁ
And therefore our Sages said: Anyone who says "I have only	וְלָכֵן אָמְרוּ רַזַ"ל: "כָּל הָאוֹמֵר אֵין לִי אֶלָּא תּוֹרָה – אֲפָלוּ
Torah"—even Torah he has not, because it is impossible to	תּוֹרָה אֵין לוֹ", כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת הַתּוֹרָה
draw the level of Torah in its source and root , which is Supernal	בְּמְקוֹרָה וְשֶׁרְשָׁה – שֶׁהִיא חָכְמָה עִילָּאָה – בִּבְחִינַת
Chochmah, in an internal way, without first having mitzvos and	פָנִימִית – בְּלִי קִדּוּם הַמִּצְוֹת – בְּבְחִינַת יִרְאָה תַּתָּאָה –
lower awe, which is the external aspect.	בְּחִינַת חִיצוֹנִית.
And this is what our Sages said: After accepting upon himself the	
yoke of the Kingdom of Heaven (in the first paragraph), one	וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ רַזַ"ל: שֶׁאַחַר שֶׁקְבֵּל עָלָיו עוֹל מַלְכוּת
must accept upon himself the yoke of mitzvos , because it is not	שַׁמַיִם – יְקַבֵּל עָלָיו עוֹל מִצְוֹת. כִּי אִי אֶפְשֶׁר לִהְיוֹת קִיוּם
possible to have a true fulfillment of accepting the yoke of	_ אָמִתִּי לְקַבָּלַת עוֹל מַלְכוּת שָׁמֵיִם – שֶׁבְּפָרְשָׁה רִאשׁוֹנָה
Heaven —as mentioned in the first paragraph of Shema—so that	לָהִיוֹת עַל־יִדֵי זֶה: "וְדָבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךּ כוֹ" –
"you shall speak of them when you sit in your	– אֶלָא עַל־יְדֵי עוֹל מִצְוֹת הַמֶּלֶהְ – שֶׁהֵן בְּחִינַת קִדּוּשִׁין – אֶלָּא עַל־יְדֵי עוֹל מִצְוֹת הַמֶּלֶהְ
house"—except through the yoke of the King's mitzvos,	ַבַּנַ"ל
which are like kiddushin, as explained.	

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

But behold, all of this is the path and order of avodah (spiritual	אָבָל הִנֵּה כָּל זָה – הוּא דֶּרֶךְ וְסַדֶר הָעֲבוֹדָה – לְהַקְדִּים	
service)—to first precede lower-level awe through the	ַרְאָה תַּתָּאָה בִּקְיּוּם הַמִּצְוֹת תְּחַלָּה – "אָם אֵין יִרְאָה – יִרְאָה תַּתָּאָה בִּקְיּוּם הַמִּצְוֹת תְּחַלָּה – "אָם אֵין יִרְאָה –	
performance of the mitzvos: "If there is no awe, there is no	ָן אָר הַנָּעָה. אָרן הַנָּעָה בּאָרם הַבִּּבְּרוּ יְנִתְּלָרוּ אָב בֵּיךְ וְּ בְּּיִתְ".	
wisdom."	111970 12 -	
And afterwards: "If there is no wisdom, there is no awe"—that is, the drawing down of Supernal Chochmah in Torah study, in which the Infinite Light, blessed be He, is enclothed and unified, until awe and dread fall upon him in the level of "his mazal sees."	וְאַחֵר כָּהְ: "אָם אֵין חָכְמָה – אֵין יִרְאָה", דְּהַיְנוּ: הַמְשֶׁכַת חָכְמָה עִילָּאָה – בַּעֲסֶק הַתּוֹרָה – שָׁבָּה מְלוּבָּשׁ וּמְיָחָד יִחוּד אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְ־הוּא – עַד שֶׁתִּפּוֹל עָלָיו אֵימָה "וָפַחַד – בִּבְחִינַת "מַוְּלַיִיהוּ	
And this order of service only applies after Torah and mitzvos were already given to Israel.	וְסֵדֶר עֲבוֹדָה זוֹ – הִיא שַׁיֶּכֶת אַחַר שֶׁכְּבֶר נִתְּנוּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת לְיִשְׂרָאֵל.	
But at the time of the Giving of the Torah, when Israel had not yet been commanded regarding the mitzvos—from where was the drawing down of Torah, of Supernal Chochmah, in a revelation of the Infinite Light, blessed be He, itself?	אָבָל בִּשְׁעַת מַתַּן תּוֹרָה – שֶׁעֲדַיִין לֹא הָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצֵוִּים עַל הַמִּצְוֹת – מֵאַיִן הָיְתָה הַמְשָׁכַת הַתּוֹרָה – חָכְמָה ?עִילָּאָה – בְּגִילוּי אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְ־הוּא מַמָּשׁ	
But on this it is said: "And Hashem descended upon Mount Sinai"—it was an arousal from above, from His Divine will alone, and for the need of that moment.	אָבָל עַל זֶה נָאֱמַר: "וַיַּרֶד ה' עַל הַר סִינַי" – שֶׁהָיְתָה אָתְעָרוּתָא דִלְעֵילָא – בִּרְצוֹן יִתְבָּרַךְ מֵאֵלָיו – וּלְצֹרֶךְ שָׁעָה.	
Yet nevertheless, Israel themselves understood that such a condition could not endure permanently unless they would keep the mitzvos.	רַק שֶׁמָּכָּל מָקוֹם – יִשְׂרָאֵל הַבִינוּ מֵעַצְמָם – שֶׁאִי אֶפְשָׁר לָהִיוֹת קְבִיעוּת זוֹ לְדוֹרוֹת – אֶלֶא עַל־יְדֵי קִיּוּם הַמִּצְוֹת.	
And therefore they said: "We will do" before "we will hear"—for it is impossible for the "we will hear" (which is the inward drawing of Torah) to exist without first "we will do"—the performance of mitzvos, which are the vessels and dwelling for this revelation and resting.	וְלָכֵן הִקְדִּימוּ "נַצֲשֶׂה" לְ"נִשְׁמָע" – שֶׁאִי אֶפְשֶׁר לִהְיוֹת "נִשְׁמָע" – הוּא הַמְשָׁכַת הַתּוֹרָה בִּבְחִינַת פְּנִימִית – אֶלָּא עַל־יָדֵי "נַעֲשֶׂה" – בְּחִינַת עֲשִׂיַּת הַמִּצְוֹת – לִהְיוֹת כֵּלִים וּמִשְׁכָּן לְהַשְׁרָאָה וְהַמְשָׁכָה זוֹ.	
And this is what our Sages said: "Who revealed this secret"—for it was truly a secret, a hidden concept, since the revelation [at Sinai] was a drawing of Torah without the preceding performance of mitzvos.	וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ רַזַ"ל: "מִי גִּלָּה רָז זֶה כו'" – שֶׁהָיָה בֶּאֱמֶת בְּחִינַת רָז – שֶׁהוּא בְּחִינַת הָעְלֵם – שֶׁהָרֵי הַגִּילוּי הָיָה בְּהַמְשָׁכַת הַתּוֹרָה – בְּלִי קְדִימֵת הַמִּצְוֹת.	
But Israel understood the secret that had been hidden.	אָלָּא שֶׁיִשְׂרָאֵל הַבִּינוּ הַסּוֹד – שֶׁהָיָה בְּהֶעְלֵם.	
(ה)		

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

	, w:-
5. But the power of this revelation at the Giving of the Torah—that there should be a revelation of the Supernal Will , blessed be He, enclothed in Supernal Chochmah , which is above the order of hishtalshelus (the chain of descent) and above the regular order of avodah —comes through Sefiras HaOmer : "Seven weeks shall you count for yourself from the time" etc.	אֲבָל כֹּחַ גִּילּוּי זָה שֶׁבְּמַתַּן תּוֹרָה –לִהְיוֹת גִּילּוּי רְצוֹן הָעֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא מְלוּבָּשׁ בְּחָכְמָה עִילְאָה – לְמַעְלָה מְסֵּדֶר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוּת וְסֵדֶר קְבִיעוּת הָעֲבוֹדָה – הוּא עַל־יְדֵי סְפִירַת הָעֹמֶר: "שֶׁבַע שָׁבֵעוֹת תִּסְפֹּר לָךְ מֵהַחֵל "כו
And the idea is that the concept of Sefiras HaOmer —the word "sefira" means illumination .	ְוָהָעַנְיָן: כִּי הָנֵּה פֵּירוּשׁ עִנְיַן סְפִירַת הָעֹמֶר – הוּא: כִּי בֵּירוּשׁ "סְפִירָה" – הוּא מִלְשׁוֹן הַאֲרָה.
That is, lights and flow drawn to the omer , which is from barley —the food of animals. That is, the vitality of the animal soul in its seven natural emotions , which spread forth from it—and these need to be illuminated and refined , to become included within the emotions of holiness : "To You, Hashem, is the greatness," etc., in a manner of subjugation (iskafya) and transformation (is'hapcha) .	ְהַיְנוּ: הַאֲרוֹת וְהַמְשָׁכוֹת אֶל הָעֹמֶר – שֶׁהוּא מִן הַשְּׁעוֹרִים – מַאֲכַל בְּהֵמָה – דְּהַיְנוּ: חֵיּוּת הַנָּפֶשׁ הַבְּהֵמִית – בְּז' מִדּוֹת הַפִּבְעִיּוֹת הַמִּתְפַּשְׁטוֹת מִמֶּנָּה – וְצָרִידְ לְהָאִיר אוֹתָן וּלְזַכּוֹתָן – שֶׁתִּהְיֶינָה נִכְלָלוֹת בְּמִדּוֹת דְקְדוּשָׁה: "לְדָּ ה' הַגְּדוּלָה כוֹ" – בִּבְחִינַת אִתְכַּפְיָא וְאִתְהַפְּּכָא
And this is accomplished through the drawing of day by day—that is, the drawing of Supernal Chochmah, blessed be He, which is light and sown seed that transforms, etc.—for a little light pushes away much darkness, etc.	ְהַיְנוּ עַל־יְדֵי הַמְשָׁכַת "יוֹם יוֹם" – שֶׁהוּא הַמְשָׁכַת חָכְמָה עִילָּאָה בָּרוּדְ־הוּא – שֶׁהוּא אוֹר וְזָרַע זָרוּעַ – הַמַּהְפֵּכִים כו' – וּמְעַט אוֹר דּוֹחֶה הַרְבֵּה חֹשֶׁךְ כו'.
And this is: "From the time the sickle is put to the standing grain (bakamah)". The word "chermesh" (sickle) comes from "cheirem tacharimem" (you shall utterly destroy). Kamah refers to the emotional traits, which stand up and are firmly established in their natural force and disposition.	ְוֶזָהוּ: "מֵהֵחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקֶּמָה". "חֶרְמֵשׁ" – מִלְּשׁוֹן: "הֶחֶרֶם תַּחֲרִימֵם". "קָמָה" – הֵן הַמִּדּוֹת – שֶׁהֵן קָמוֹת וְגַם נִצָּבוֹת עַל עַמְדָּן – בְּמַעֲמַד קִיּוּם וְחָזָק – בְּתֹקֶף בְּטִבְעָן כִּתְלוֹדוֹתָן – שֶׁצָּרִידְּ לְהָנִיף עֲלֵיהֶם "חֶרְמֵשׁ" – בָּחִינַת "הֶחֶרֵם תַּחַרִימֵם" – לְהַכְרִיתָן וּלְהַכְנִיעָן תַּחַת הַקְּדוּשָׁה
And behold, all seven weeks are in a state of warfare between the divine soul and the evil inclination and the animal soul—to subdue and transform—and this is all from the level of hishtalshelus, from Chochmah and downward, for "in Chochmah they are clarified."	ְוְהָנֵּה – כָּל הַשֶּׁבַע שָׁבוּעוֹת – הֵם בִּבְחִינַת מִלְחָמָה שֶׁל הַנֶּפֶשׁ הָאֶלֹקִית עִם הַיֵּצֶר הָרָע וְנֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית – לִהְיוֹת אָתְכַּפְיָא וְאִתְהַפְּכָא – וְהוּא מִבְּחִינַת הִשְׁתַּלְשְׁלוּת מֵחָכְמָה ווּלְמֵשָּׁה – כִּי "בְּחָכְמָה אִתְבָּרִירוּ".
But after the end of the battle, when he has finished and defeated all his enemies—that is, the seven natural emotional traits, by conquering and subduing them—then automatically and on its own is revealed the Supernal Will, blessed be He,	אָבָל אַחַר גְּמֵר הַמִּלְחָמָה – שָׁגָּמַר וְנִצֵּחַ כָּל הַשּׂוֹנְאִים – הַן ז' מִדּוֹת הַטִּבְעִיּוֹת – לְכַבְּשָׁן וּלְהַכְנִיעָן – אָזי מֵאֵלָיו וּמְמֵילֵא מִתְגַלֶּה רְצוֹן הָעֶלְיוֹן בָּרוּדְ־הוּא – שָׁהוּא לְמַעְלָה מַעְלָה מִגָּדֶר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוּת – שֶׁהוּא הַ"סוֹבֵב כָּל עָלְמִין" ב'– שָׁהוּא הַשָּׁוֶה וּמְשַׁוָּה כו

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

וּבְבָחִינָה זוֹ – לֹא שַׁיֵּיךְ שׁוּם מִלְחָמָה – כִּי נַעֲשֶׂה הַכּּל
אֶחָד – וּמֵךְשׁוּת הָרַבִּים – נַעֲשֶׂה רְשׁוּת הַיָּחִיד – לִיחוּדוֹ
יָתָבָּרַדְ.
ּיּכְמֶשֶׁל – אֵיבְרֵי הַגּוּף – שֶׁהֵם בְּהַתְחַלְּקוּת לְאֵיבָרִים פְּרָטִים לְפִי מִזְגָם וּתְכוּנָתָם – כֹּחַ הָרְאִיָּה בְּעַיִן כו', וְזֶה רֹאשׁ, וְזֶה רֶגֶל כו' – מִכָּל מָקוֹם – מִתְאַחֲדִים וְהָיוּ לָאֶחָדִים, וְכוּלָם נִשְׁמָעִים לִרְצוֹנוֹ
בָּךְ – עַל דָּרֶךְ מָשָׁל – בְּהָתְגַלּוּת רְצוֹן הָעֶלְיוֹן בָּרוּדְ־הוּא
 בַּלָם נִכְנָסִים תַּחַת יַד הַקְּדוּשָׁה – בִּיִחוּד גָּמוּר – בְּלִי
שוּם פֵּרוּד חַס וְשָׁלוֹם.
וְזָהוּ: "וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבוּעוֹת לַה' אֱלֹקֶיךּ מִסַּת נִּדְבַת יָדְךּ אֲשֶׁר תִּתֵּן כו'' – וְלֹא כְּתִיב: "נִּדְבַת לִּבְּדּ", שֶׁנִּדְבַת הַלֵּב – הִיא מֵרְגָּשֶׁת בְּהַרְגָּשַׁת הַלֵב – וְיֵשׁ מִי שֶׁאוֹהֵב כו', וְעֲדַיִין אֵין זֶה בְּחִינַת בִּטוּל מַמְּשׁ בּּרְנִילוּי רְצוֹן הָעֶלְיוֹן בָּרוּדְ־הוּא – בְּחַג הַשָּׁבוּעוֹת – מִתְגַלֶּה הָרְצוֹן שֶׁלְמַעְלָה מִן הַלֵּב – שֶׁאֵין הַלֵּב כְּלִי קְבּוּל – לִהְיוֹת נִתְפַּס וּמוּרְגָּשׁ בְּתוֹכוֹ הָרָצוֹן הָעֶלְיוֹן – וְאָזי בּקָרֵאת "נִדְבַת יָד" – "אֲשֶׁר תִּתֵּן" – מֵאֵלֶיהָ וּמִעצְמָה
בַּאֲשֶׁר כָּבְרָכְךָ ה' אֱלֹקֶיךָ – כְּלוֹמַר: כַּאֲשֶׁר נִמְשָׁךְּ
מָלְמַעְלָה.
וְלָכֵן כָּתוּב בִּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם שֶׁהָקְרִיבוּ בַּשֶּׁבוּעוֹת: "חָמֵץ תַּאֶפֶינָה". כִּי "חָמֵץ" – הוּא לְשׁוֹן הִתְנַשְּׂאוּת. וּבְכֶּסַח – אָסוּר הַחָּמֵץ – שֶׁיֵשׁ לוֹ זִינָקָה לִקְלִיפּוֹת וְסִטְרָא אָחֲרָא – 'גַּסוּת וְגַּבָהוּת הָרוּחַ כו'.
- , ;-: -

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶה לֵאמֹר אָנֹכִי כו

But on Shavuos , when the natural emotions have been refined , and they ascend to be included within holiness—then the exaltedness is not for evil, but for holiness . As it says: "To You, Hashem, is the greatness," etc.—and there is no nourishment for the sitra achra and kelipah at all—because of the revelation of the Supernal Will , blessed be He, which is far beyond the order of hishtalshelus.	מַה שָׁאֵין כֵּן בְּשָׁבוּעוֹת – שֶׁנִּזְדַּכּוּ הַמִּדוֹת הַטִּבְעִיּוֹת – וְעוֹלוֹת לְהִיוֹת נִכְלָלוֹת בַּקְּדוּשָׁה – הָבֵי אֵין הַהּתְנַשְּׁאוּת אֶלָּא בִּבְחִינַת הַקְּדוּשָׁה – שֶׁזוֹ הַהְתְנַשְּׁאוּת – הִיא כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "לְדָּ ה' הַגִּדוּלָּה כו'" – וְאֵין שֶׁם זִינָקָה לִקְלִיפָּה וְסִטְרָא אָחֲרָא כְּלָל – מִפְּנֵי גִּילוּי רְצוֹן הָעֶלְיוֹן בָּרוּדְּ־הוּא ה שֶׁלְמַעְלָה מַעְלָה מִגָּדֶר הַהִּשְׁתַּלְשְׁלוּת
And this is the ultimate purpose of the Giving of the Torah to Israel: that there should be this very revelation— which is above hishtalshelus —down below , within the structure of hishtalshelus , in our engagement with Torah .	ְוֶזֶהוּ – תַּכְלִית נְתִינַת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל – כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה - בְּילוּי זֶה – שֶׁלְמַעְלָה מַעְלָה מֵהַהִשְׁתַּלְשְׁלוּת – לְמַטָּה - בִּבְחִינַת וְסַדֶר הַהִּשְׁתַּלְשְׁלוּת – בַּעֲסֶק הַתּוֹרָה.
And this is: "And Elokim spoke all these words, saying: I am Hashem your God"—for the revelation of "Anochi" is His Essence and Being, which is infinitely above the order of hishtalshelus, to be in the level of "Hashem your God"—this is through Torah, as it is written in Krias Shema: "And these words which I command you today shall be upon your heart," etc.	ְוֹזֶהוּ: "וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר אָנֹכִי ה' אֱלֹקֶידְּ" – כִּי גִּילּוּי "אָנֹכִי" – הוּא מַהוּתוֹ וְעַצְמוּתוֹ – שֶׁלְמַעְלָה מַעְלָה מִגֶּדֶר הַהִּשְׁתַּלְשְׁלוּת – לְהִיוֹת בִּבְחִינַת "הוי'ה אֱלֹקֶידְ" מַמָּשׁ – הוּא עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּקְרִיאַת שְׁמַע: "וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי "וְמָצוּךְ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךְ כוּ
But this revelation is in the level of "his mazal sees" (mazlaih d'chazi), and one must first precede the acceptance of the yoke of mitzvos.	אָבָל גִּילוּי זָה – הוּא בִּבְחִינַת "מַזְּלַיְיהוּ דְחָזַי", וְצָרִיךּ לְהַקְדִּים "עוֹל מִצְוֹת".
And to this the second paragraph (of Shema) hints: "And it shall be, if you will surely listen to My commandments"—that without the mitzvos, there is no sustenance to the drawing of Torah, as explained above.	וְעַל זֶה רוֹמֵז פָּרָשָׁה שְׁנִיָּה: "וְהָיָה אָם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתֵי כו'" – שֶׁמִּבַלְעֲדֵי הַמִּצְוֹת – אֵין קִיּוּם לְהַמְשָׁכַת הַתּוֹרָה – כְּנַ"ל.
(And see what is written in the discourse "Ki Sishma B'kol", regarding "to keep all His commandments.")	וּרְאֵה מַה שֶּׁפָּתוּב בְּדִבְּרוּ הַמַּתְחִיל "כִּי תִשְׁמֵע בְּקוֹל" –) ("גַּבֵּי "לִשְׁמוֹר אֶת כָּל מִצְוֹתָיו).

[NOTE: | Summary

This maamar centers on the ultimate purpose of **Matan Torah (the Giving of the Torah)**: to draw down the **Essence of G-d Himself ("אָנֹכִי ה' אֱלֹקֵיךְּ")** into our world—*not* as a distant abstract, but as a lived experience in the soul and body of the Jew.

The Alter Rebbe explains that this **revelation of the Divine Essence**—which is **above all spiritual worlds and the chain of descent (hishtalshelus)**—is only possible **through Torah**. But this cannot happen in a vacuum. Torah must be **preceded by awe**, the kind that comes through **mitzvos**—because "אם אין יראה אין יראה אין יראה הין יראה אין הממה" (if there is no awe, there is no wisdom). The

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אַת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶה לֵאמֹר אָנֹכִי כו

"wisdom" (chochmah) here refers to **Supernal Chochmah**, which becomes the vessel through which **G-d's Essence** is drawn into our existence.

The seven weeks of **Sefiras HaOmer** serve as a structured avodah of **refining the seven emotional traits** of the animal soul, symbolized by **barley** (**a food for animals**). Each day brings **illumination** (**sefira = light**) to one of the seven natural middos through Torah and mitzvos. The daily "counting" brings **Chochmah Ilah** (**supernal wisdom**) into the emotions, thereby transforming them from *kama* (rigid, ego-based) into vessels of holiness. This process culminates in **Shavuos**, when the inner battle ceases, and there is a **revelation of the Supernal Will (Ratzon HaElyon)**—a light that is so sublime it can **unify all opposites**, transforming the "public domain" (R'shus HaRabim) into G-d's **private domain**.

At this level, there is no division or struggle; all becomes unified under the hand of holiness. Hence, the offering of **two loaves of leavened bread (chametz)** on Shavuos—normally forbidden—indicates that even **the ego can now be uplifted** and absorbed into holiness.

The climax of the maamar is the explanation of "הדבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר אנכי ה""—the revelation of "Anochi" (G-d's Essence) is drawn into "Elokecha" (your G-d), through Torah—but only when mitzvos and awe precede it. Without mitzvos, there is no vessel to contain this infinite light. This is why the Jews had to say "נשמע" before "נשמע"—action before understanding—because Divine intimacy is only possible when the external vessel (action) is ready to receive the inner light (understanding).

@ Practical Takeaway

If you want Torah to truly penetrate and **transform you**—to not just be something you study but something that **binds you to G-d's Essence**—then you must approach it with **awe and submission**.

Before opening a sefer, pause and reflect: *I am about to connect with G-d Himself—Anochi Hashem Elokecha*. But this connection will only be complete if I am committed to **living** by the Torah, not just **learning** it. Mitzvah observance—especially with **kabalas ol (accepting the yoke)**—is what creates the vessel to receive the light of Torah. Like Sefiras HaOmer, real change happens day by day, emotion by emotion.

Today's kabbalas ol brings tomorrow's revelation of Anochi.

Chassidic Story (Alter Rebbe)

Likkutei Torah

Parshas Bamidbar/ Shavous

וַיִדַבֶּר אֱלֹקִים אֶת כַּל הַדְּבַרִים הַאֲלֶה לֵאמֹר אֲנֹכִי כו

Once, a simple chassid came to the Alter Rebbe crying. "Rebbe," he said, "I don't feel anything when I daven. No trembling, no fire, no tears—just words."

The Alter Rebbe replied:

"Do you put on tefillin every day?"

The man nodded. "With care," he said.

"And you say Shema with kavannah?"

"To the best of my ability."

"Then," said the Alter Rebbe, "your tears are counted in Heaven. Maybe you don't *feel* the awe now—but the very act of submission, of doing the mitzvah with sincerity, creates the vessel. The light will come, when the vessel is whole."

The Alter Rebbe then quoted, "אם אין יראה אין הכמה"—explaining: You don't wait for awe to study Torah; you do the mitzvahs as a servant does the will of his master. The awe will follow. And through that, even your animal soul will be drawn into G-d's unity.

The chassid left uplifted. He returned weeks later, quietly weeping during Shema—this time, with both heart **and** mind aflame.

Source: Heard in the name of the Tzemach Tzedek, who witnessed many such yechiduyos in Liozna. END NOTE